

ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ประวิสรรชนีย์

วิสรรชนีย์ คือรูปสระวิสรรชนีย์ (-ะ) เป็นรูปที่ใช้เขียนแทนสระ อะ และ ใช้สระประสมกับรูปสระอื่น เพื่อแสดงความเป็นสระเสียงสั้น เช่น -ะ -ะ -ะ อัวะ

คำที่ประวิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่รูปสระ -ะ ประสมอยู่ และอ่านออกเสียง อะ คำที่ประวิสรรชนีย์ มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. คำประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หน้า เช่น กะทิ กระทะ ค่น้ำ ตะกร้า ทะเล ประปา มะม่วง ระบาย สะพาน

๒. คำประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หลัง เช่น ธุระ ชากุระ ซาบะ จังหะ ระบาย หิมะ

คำที่ประวิสรรชนีย์ มักเป็นคำไทยแท้ เช่น มะระ มะลิ ชะงัก และ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น บะหมี่ แป๊ะชะ ชากุระ

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูปสระ (-ะ) ประสม แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่

๑. คำพยางค์หน้า (ยกเว้น อ นำ และ ห นำ) เช่น

ฉลอง อ่านว่า ฉะ - หลอง

ถลอก อ่านว่า ถะ - หลอก

๒. คำที่พยางค์หน้าออกเสียง ออ เอ โอ เช่น

ทรชน อ่านว่า ทอ - ระ - ชน

เทวดา อ่านว่า เท - วะ - ดา

โทรศัพท์ อ่านว่า โท - ระ - สั๊บ

๓. คำที่ออกเสียง อะ ที่ตัวสะกด เช่น

สกปรก	อ่านว่า	สก - กะ - ปรก
กิจการ	อ่านว่า	กิด - จะ - กาน
จักจั่น	อ่านว่า	จัก - กะ - จั่น

๔. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น

สกี	อ่านว่า	สะ - กี
แอสมึบ	อ่านว่า	สะ - แตม

หลักการอ่านออกเสียงคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ ๑ ออกเสียง อะ ที่พยางค์หน้าในคำ เช่น

ขนม	อ่านว่า	ชะ - นนม
ถนน	อ่านว่า	ชะ - นนน
ตลอด	อ่านว่า	ตะ - หลอด
ทลาย	อ่านว่า	ทะ - ลาย
ทหาร	อ่านว่า	ทะ - หาน
อธิบาย	อ่านว่า	อะ - ทิ - บาย
อนามัย	อ่านว่า	อะ - นา - มัย
อร่อย	อ่านว่า	อะ - หร่อย

ชุดที่ ๒ ออกเสียง อะ ที่พยางค์กลางในคำ เช่น

คุณภาพ	อ่านว่า	คุน - นะ - พาบ
จักรยาน	อ่านว่า	จัก - กระจะ - ยาน
ธนบัตร	อ่านว่า	ทะ - นะ - บัด
ผลิตภัณฑ์	อ่านว่า	ผะ - หลิด - ตะ - พัน
วรรณยุกต์	อ่านว่า	วัน - นะ - ยุก
สุขภาพ	อ่านว่า	สุก - ชะ - พาบ